

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Ἀγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ († 30 Ἀπριλίου 1867)

Τὸ ποτήρι τῶν θλίψεων* Μέρος Β΄.

Τὸ ποτήρι τοῦ Χριστοῦ τὸ δέχεται ὁ Χριστιανός, ὅταν τις θλίψεις τῆς ἐπίγειας ζωῆς τις ὑπομένει μὲ τὸ πνεῦμα τῆς εὐαγγελικῆς ταπεινοφροσύνης.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος ὥρμησε μὲ γυμνὸ μαχαίρι νὰ ὑπερασπίσει τὸν Θεάνθρωπο, πὺ ἦταν περικυκλωμένος ἀπὸ τοὺς ἀνόμους. **Μ**ὰ ὁ πραότατος Κύριος Ἰησοῦς εἶπε στὸν Πέτρο: «**Β**άλε τὸ μαχαίρι στὴ θήκη. **Θ**έλεις νὰ μὴν πιῶ τὸ ποτήρι πὺ ὥρισε ὁ Πατέρας γιὰ μένα;» (Ιω. 18:11).

Λέγε καὶ ἐσὺ τὸ ἴδιο, γιὰ νὰ παρηγορήσεις καὶ νὰ δυναμώσεις τὴν ψυχὴ σου, ὅταν οἱ συμφορὲς σὲ περικυκλώνουν: «**Ν**ὰ μὴν πιῶ τὸ ποτήρι πὺ ὥρισε ὁ Πατέρας γιὰ μένα;».

Πικρὸ εἶναι τὸ ποτήρι. **Μ**ιὰ μόνο ματιὰ ἂν τοῦ ρίξει ὁ ἄνθρωπος, χάνει τὴν λογικὴ του. **Ἐ**σὺ, ὅμως, στὴν θέση τῆς λογικῆς βάλε τὴν πίστη καὶ πιὲς μὲ γενναιότητα τὸ πικρὸ ποτήρι. **Σ**οῦ τὸ προσφέρει ὁ Πατέρας σου, ὁ Πανάγαθος καὶ Πάνσοφος Πατέρας σου.

Δὲν σοῦ τὸ ἐτοίμασαν οὔτε οἱ Φαρισαῖοι οὔτε ὁ Καϊάφας οὔτε ὁ Ἰούδας! **Δ**ὲν σοῦ τὸ δίνουν οὔτε ὁ Πιλάτος οὔτε οἱ στρατιῶτες του! «**Ν**ὰ μὴν πιῶ τὸ ποτήρι πὺ ὥρισε ὁ Πατέρας γιὰ μένα;».

Οἱ Φαρισαῖοι ραδιουργοῦν, ὁ Ἰούδας προδίδει, ὁ Πιλάτος προστάζει τὸν ἄνομο φόνο, οἱ στρατιῶτες ἐκτελοῦν τὸ πρόσταγμα του. **Ὅ**λοι, μὲ τις πονηρὲς τοὺς πράξεις, ἐτοίμασαν τὴν βέβαιη καταστροφή τους. **Μ**ὴν ἐτοιμάζεις καὶ ἐσὺ τὴν ἐξίσου

βέβαιη καταστροφή σου με την μνησικακία, με την επιθυμία ἢ τὴν πρόθεση ἐκδικήσεως καὶ με τὴν ἀγανάκτηση ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου.

Ὁ οὐράνιος Πατέρας εἶναι Παντοδύναμος καὶ Παντεπόπτης. **Β**λέπει τὶς θλίψεις σου. **Ἄν**, λοιπόν, ἦταν ἀπαραίτητη καὶ ὠφέλιμη γιὰ σένα ἢ ἀποφυγὴ τοῦ ποτηριοῦ Του, ὅπωςδήποτε θὰ σοῦ τὸ ἔπαιρνε.

Ὅπως μαρτυροῦν ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ὁ Κύριος πολλές φορές ἔχει ἐπιτρέψει νὰ δοκιμαστοῦν με θλίψεις ἀγαπημένα Του πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ πολλές φορές ἔχει ἀπομακρύνει τὶς θλίψεις ἀπὸ τοὺς φίλους Του, σύμφωνα με τὶς ἀνεξιχνίαστες βουλές Του.

Ὅταν ἐμφανίζεται ἐνώπιόν σου τὸ ποτήρι, μὴν κοιτᾶς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σοῦ τὸ δίνουν. **Σ**ήκωσε τὰ μάτια σου στὸν Οὐρανὸ καὶ λέγε: «**Ν**ὰ μὴν πιῶ τὸ ποτήρι ποὺ ὤρισε ὁ Πατέρας γιὰ μένα;».

«**Θ**ὰ πιῶ τὸ ποτήρι τῆς σωτηρίας» (Ψαλμ. ρι' 4). **Δ**ὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ τὸ ποτήρι, τὸ ἐχέγγυο τῶν οὐράνιων καὶ αἰώνιων ἀγαθῶν. **Ὁ** Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ με διδάσκει τὴν ὑπομονή: «**Γ**ιὰ νὰ μποῦμε στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ περάσουμε ἀπὸ πολλές θλίψεις» (Πρᾶξ. ιδ' 22). **Π**ῶς εἶναι δυνατὸ ν' ἀρνηθῶ τὸ ποτήρι αὐτό, τὸ μέσο με τὸ ὁποῖο θὰ φτάσω στὴν οὐράνια Βασιλεία καὶ θὰ τὴν οικειωθῶ ὀλοκληρωτικά; **Ν**αί, θὰ δεχθῶ τὸ ποτήρι, θὰ δεχθῶ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ!

Τὸ ποτήρι τοῦ Χριστοῦ εἶναι, στ' ἀλήθεια, δῶρο τοῦ Θεοῦ. «**Σ'** ἐσᾶς», ἔγραφε ὁ μέγας Παῦλος στοὺς Χριστιανούς τῶν Φιλίππων, «δόθηκε τὸ χάρισμα ὄχι μόνο νὰ πιστεύετε στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποφέρετε γι' Αὐτόν» (Φιλιπ. α' 29).

Τὸ ποτήρι φαινομενικὰ τὸ παίρνεις ἀπὸ χέρια ἀνθρώπινα. **Τ**ί σημασία ἔχει γιὰ σένα ἂν σοῦ τὸ δίνουν δίκαια ἢ ἄδικα; **Ἐ**σὺ ὀφείλεις νὰ φερθεῖς σωστά, ὅπως ταιριάζει σ' ἓναν ἀκόλουθο τοῦ Ἰησοῦ: **Μ**ὲ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ με ζωντανὴ πίστη νὰ δεχθεῖς τὸ ποτήρι καὶ ἀφοῦ τὸ δεχθεῖς, με ἀνδρεία νὰ τὸ πιεῖς ὅλο, ὡς τὴν τελευταία του σταγόνα.

Ὅταν παίρνεις τὸ ποτήρι ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων, νὰ σκέφτεσαι ὅτι προέρχεται ἀπ' Αὐτόν, ποὺ εἶναι ὄχι ἀπλῶς Αἰθῶς, ἀλλὰ καὶ Πανάγιος. **Κ**αὶ καθὼς θὰ τὸ σκέφτεσαι, νὰ ἐπαναλαμβάνεις γιὰ σένα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ταλαίπωρους ἀμαρτωλοὺς τὰ λόγια τοῦ μακάριου καὶ συνετοῦ ἐκείνου Ληστοῦ, ποὺ σταυρώθηκε στὰ δεξιὰ τοῦ ἐσταυρωμένου Θεανθρώπου: «**Ἐ**μεῖς δίκαια τιμωρούμαστε γι' αὐτὰ ποὺ κάναμε... **Θ**υμήσου με, Κύριε, ὅταν ἔρθεις στὴν Βασιλεία Σου» (Λουκ. κγ' 41-42).

Μετὰ γύρισε στοὺς ἀνθρώπους, πού σοῦ δίνουν τὸ ποτήρι, καὶ πές τους: «**Εὐλογημένοι** νὰ εἴστε ἐσεῖς, τὰ ὄργανα τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. **Εὐλογημένοι** νὰ εἴστε ἀπὸ τώρα καὶ στὴν αἰωνιότητα». **Ἄν**, ὡστόσο, δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσουν καὶ νὰ δεχθοῦν τὰ λόγια σου, μὴ ρίξεις τὰ πολύτιμα μαργαριτάρια τῆς ταπεινώσεως στὰ πόδια ἐκείνων πού δὲν μποροῦν νὰ τὰ ἐκτιμήσουν. **Π**ές καλύτερα τὰ λόγια αὐτὰ μὲ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά σου.

Μόνο ἔτσι θὰ ἐκπληρώσεις τὴν ἐντολὴ τοῦ Εὐαγγελίου πού λέει: «**Ν**ὰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, νὰ δίνετε εὐχὲς σ' ἐκείνους πού σᾶς δίνουν κατάρες» (Ματθ. ε' 44).

Νὰ προσεύχεσαι στὸν Κύριο γι' αὐτοὺς πού σὲ λύπησαν ἢ σὲ πρόσβαλαν. **Ν**ὰ Τὸν παρακαλᾷς νὰ τοὺς ἀνταποδώσει πρόσκαιρα καὶ αἰώνια ἀγαθὰ σ' αὐτὸ πού σοῦ ἔκαναν, καὶ νὰ τοὺς τὸ λογαριάσει σὰν ἀρετὴ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Ἀκόμη καὶ ἂν ἡ καρδιά σου δὲν θέλει νὰ φερθεῖς μ' αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ ἀντιδρᾷ, ἐσὺ ἀνάγκασέ την. **Τ**ὸν Οὐρανὸ μποροῦν νὰ τὸν κληρονομήσουν μόνο ὅσοι ἀσκοῦν βία στὸν ἑαυτό τους γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν (βλ. Ματθ. ια' 12).

Ἄν δὲν θέλεις νὰ φερθεῖς ἔτσι, τότε δὲν θέλεις νὰ εἶσαι ἀκόλουθος καὶ μαθητὴς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Μ**ὲ προσοχὴ κοίταξε βαθιὰ μέσα σου καὶ ἀναρωτήσου: **Μ**ήπως βρήκες ἄλλο δάσκαλο; **Μ**ήπως ὑποτάχθηκες σ' αὐτόν; **Δ**άσκαλος τοῦ μίσους εἶναι ὁ διάβολος.

Φρικτὸ ἔγκλημα εἶναι ἡ ἀδικία ἢ ἡ καταπίεση τοῦ πλησίον. **Ἀ**κόμα πιὸ φρικτὸ ἔγκλημα εἶναι ὁ φόνος. **Ἄν**, ὅμως, μισεῖς τὸν καταπιεστή σου, τὸν συκοφάντη σου, τὸν προδότη σου, τὸν φονιά σου, ἂν δὲν ξεχνᾷς τὸ κακὸ πού σοῦ ἔκαναν, ἢ καὶ τοὺς ἐκδικεῖσαι, διαπράττεις ἁμαρτία βαριά σχεδὸν ὅσο καὶ ἡ δικὴ τους. **Ἄ**δικα παριστάνεις στὸν ἑαυτό σου καὶ στοὺς ἄλλους τὸν δίκαιο. «**Ὁ**ποῖος μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του εἶναι ἀνθρωποκτόνος», διακήρυξε ὁ ἀγαπημένος Μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ (Α' Ἰω. γ' 15).

Ἡ ζωντανὴ πίστη στὸν Χριστὸ μᾶς μαθαίνει νὰ δεχόμαστε τὸ ποτήρι τοῦ Χριστοῦ. **Κ**αὶ τὸ ποτήρι τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τὸ γευόμαστε, ξεχύνει στὶς καρδιές μας τὴν ἐλπίδα στὸν Χριστό. **Ἡ** ἐλπίδα στὸν Χριστό, πάλι, χαρίζει στὶς καρδιές δύναμη καὶ παρηγοριά.

(*Συνεχίζεται*)

(*) Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων, ἀριθμ. 31, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.